

Dosarul nr. 2ra-108/23
2-22007201-01-2ra-24012023

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. D. Bosîi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, N. Bondarenco, S. Pilipenco)

ÎNCHEIERE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Caprița împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului de Poliție Cahul al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Marin Dinu cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respins apelul declarat de către Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov și a fost admis apelul declarat de către Ministerul Justiției și apelul declarat de către Inspectoratului de Poliție Cahul și a fost casată integral hotărârea din 03 iunie 2022 a Judecătoriei Cahul, sediul Central,

constată:

La 19 ianuarie 2022, Vladimir Caprița a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului de Poliție Cahul al IGP al MAI, intervenient accesoriu Marin Dinu cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 23 aprilie 2021, agentul constator din Inspectoratul de poliție Cahul, Marin Dinu, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție MAI 05270510 pe faptul comiterii de către Vladimir Caprița

a pretinsei contravenții prevăzută de art.354 din Codul contravențional. Prin decizia agentului constatatator din 23 aprilie 2021, Vladimir Caprița a fost recunoscut culpabil de comiterea pretinsei contravenții prevăzută de art. 354 din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale în sumă de 500 de lei.

A menționat că, la 29 aprilie 2021, ultimul a contestat în instanța de judecată competentă procesul-verbal cu privire la contravenție MAI 05168645 din 05 ianuarie 2021 și decizia agentului constatatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul din 05 ianuarie 2021 și a cerut anularea lor, ca fiind ilegale, întocmite prin abuz de putere, soldată cu condamnarea ilicită la răspundere contravențională pentru o faptă pe care nu a comis-o.

A adăugat că prin decizia din 15 decembrie 2021 a Curții de Apel Cahul, în rezultatul examinării contestației lui Vladimir Caprița, s-a casat hotărârea din 14 octombrie 2021 a Judecătorei Cahul, sediul Central, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația contravenientului Vladimir Caprița, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare a contravenientului Vladimir Caprița din 23 aprilie 2021, pe art.354 din Codul contravențional, s-a admis contestația și s-a anulat decizia agentului constatatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Marin Dinu, din 23 aprilie 2021 cu încetarea procesului contravențional în privința lui Vladimir Caprița, acuzat de săvârșirea contravenției prevăzută de art.354 din Codul contravențional, în temeiul nulității procesului-verbal al contravenției din 23 aprilie 2021.

A considerat reclamantul că abuzul de drept admis de către agentul constatatator a Inspectoratului de Poliție Cahul, Marin Dinu, la exercitarea competențelor, întocmirea în lipsa unui temei legal la data de 23 aprilie 2021 în privința lui Vladimir Caprița a procesului-verbal cu privire la contravenția, soldat cu emiterea unei decizii de condamnare ilegală la răspundere contravențională în baza art.354 din Codul contravențional faptă pe care nu a comis-o, anularea procesului-verbal și a deciziei de condamnare prin decizia Curții de Apel Cahul, irevocabilă la data de 15 decembrie 2021, confirmă incontestabil violarea drepturilor legitime personale garantate de Constituție și de legislația în vigoare. Pentru reabilitarea drepturilor legitime personale violate cu rea-credință Vladimir Caprița a fost nevoit să meargă în instanța de judecată competentă, pentru a-și dovedi nevinovăția.

A invocat reclamantul că timpul pierdut la reabilitarea drepturilor legitime personale violate cu rea-credință de agentul constatatator a Inspectoratului de Poliție Cahul în instanța de judecată, cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței juridice, starea de frustrare și disconfortul emoțional în care s-a aflat și se află până în prezent, umilința la care a fost supus, i-a cauzat suferințe psihice și un prejudiciu cât material, atât și moral.

Astfel, prejudiciul material rezultă din cheltuieli suportate de către Vladimir Caprița pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 2 000 de lei, iar prejudiciul moral rezultă din acțiunile ilicite a agentului constatatator a Inspectoratului de Poliție

Cahul, Marin Dinu, în legătură cu întocmirea la 23 aprilie 2021 în privința lui Vladimir Caprița a procesului-verbal cu privire la contravenție MAI 05270510 din 23 aprilie 2021, soldat cu emiterea unei decizii de condamnare ilegală la răspundere contravențională în baza art.354 din Codul contravențional, faptă pe care nu a comis-o, estimat în mărime de 30 000 de lei.

A considerat reclamantul că repararea echitabilă a prejudiciului cauzat pe care o pretinde nu este unul exagerat, este prevăzută în practica judiciară națională și internațională în materie de reparație echitabilă, este una necesară și suficientă la reabilitarea deplină a drepturilor reclamantului legitime, garantate de Constituție, de legislația națională și internațională în vigoare la care este parte Republica Moldova.

A reținut reclamantul că în acord cu normele legale citate mai sus, ultimul are dreptul de a pretinde repararea prejudiciului cauzat prin atragerea neîntemeiată la răspundere contravențională, așa cum printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă aceasta a fost repus în drepturi. Or, în consonanță cu art.13 alin.(1) din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, decizia din 15 decembrie 2021 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost încetat procesul contravențional intentat în privința lui Vladimir Caprița reprezintă acele premise faptice și legale în temeiul cărora reclamantul este îndreptățit să solicite repararea prejudiciului moral cauzat de către agentul constator din cadrul Inspectoratului de poliție Cahul, Marin Dinu.

A notat reclamantul că, potrivit art.13 alin.(1) al aceleiași Legi, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III, se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local – din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Astfel, dat fiind faptul că în privința lui Vladimir Caprița a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul comiterii contravenției prevăzute de art.354 din Codul contravențional, fiind sancționată cu amendă în mărime de 500 de lei, însă prin decizia Curții de Apel Cahul s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional, prejudiciul pretins de către reclamant urmează a fi recuperat de către organele care au aplicat ilicit amenda contravențională și anume Inspectoratul de Poliție Cahul.

A invocat reclamantul că potrivit art.11 din Legea nr.1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în

societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție. Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art.219 alin.(4) din Codul de procedură penală.

A considerat că, reieșind din prevederile legale, deoarece repararea prejudiciului material și moral în acest caz este expres prevăzută de legislație, odată ce norma de drept enunțată reglementează expres dreptul la repararea daunelor, urmează ca pârâtul să fie obligat la plata despăgubirilor materiale și morale, prin încasarea în beneficiul reclamantului a echivalentului bănesc în sumă de 32 000 de lei.

A solicitat reclamantul recunoașterea în temeiul art.1 și 2 din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, ca fiind ilicite acțiunile agentului constatator Marin Dinu, reprezentant al organului de drept din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, la întocmirea în lipsa unui temei legal, în privința persoanei nevinovate Vladimir Caprița, procesului-verbal privind contravenție MAI05270510 din 23 aprilie 2021 pe faptul comiterii contravenției prevăzută de art.354 din Codul contravențional, recunoașterea în temeiul art.1 și 2 din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, ca fiind ilicite acțiunile agentului constatator Marin Dinu, reprezentant al organului de drept din Inspectoratul de Poliție Cahul de tragere la răspundere contravențională persoanei nevinovate Vladimir Caprița în baza art.354 din Codul contravențional, în temeiul art.13 alin.(1) din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, a încasa din contul bugetului de stat în beneficiul lui Vladimir Caprița suma de 2 000 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat în legătură cu condamnarea ilicită la răspundere contravențională în baza art.354 din Codul contravențional, în temeiul art.13 alin.(1) din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, a încasa din contul bugetului de stat în beneficiul lui Vladimir Caprița suma de 30 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, dar interesele acestuia au fost cauzat în legătură cu condamnarea ilicită la răspundere contravențională în baza art.354 din Codul contravențional, încasarea contul bugetului de stat în beneficiul lui Vladimir Caprița, suma de 2 000 de lei drept compensație pentru costurile suportate pentru acordarea asistenței juridice de către un avocat, încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul lui Vladimir Caprița plata cheltuielilor de judecată suportate în acest proces.

Prin hotărârea din 03 iunie 2022 a Judecătorei Cahul, sediul Central acțiunea s-a admis parțial. S-a încasat din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, în beneficiul lui Vladimir Caprița, prejudiciul moral în mărime de 1 000 de lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 de lei. În rest pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, s-au respins ca neîntemeiate.

Instanța de fond a reținut că, pentru angajarea răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin erori ale organului responsabil cu examinarea cauzelor contravenționale, una din condiții este actul de reabilitare care și atestă admiterea erorii și în consecință prejudicierea neîntemeiată a persoanei, or, la caz actele întocmite în privința reclamantului au fost anulate prin hotărâre judecătorească.

Reieșind din criteriul echității, care presupune că despăgubirea pentru prejudicial moral trebuie să fie justă, rațională și echitabilă, adică trebuie stabilită în așa mod încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului cauzat, fiind menținut echilibru între daunele efectiv pricinuite și suma acordată, instanța a conchis că la caz, suma de 1 000 de lei este o compensație echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzată reclamantului.

Cu referire la pretenția reclamantului privind recuperarea cheltuielilor legate cu asistența juridică, instanța a reținut prevederile art. 7 lit. e) al Legii nr. 1545/1998.

Astfel, în acord cu norma legală citată, instanța de judecată a încasat din contul bugetului de stat în beneficiul reclamantului 2 000,00 lei, sumă ce constituie cheltuielile de asistență juridică suportate de Vladimir Caprița, în cadrul derulării procedurii contravenționale în privința acestuia.

Instanța a reținut că deși reclamantul a solicitat recuperarea cheltuielilor de judecată suportate în acest proces, totuși pe parcursul examinării cauzei civile nu a mai prezentat nici o probă ce ar confirma alte cheltuieli judiciare, considerente din care a respins această pretenția ca fiind neîntemeiată.

La 06 iunie 2022, Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov a depus cerere de apel preventiv, iar la 22 iunie 2022 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 15 iunie 2022, Ministerul Justiției a depus cerere de apel preventiv, iar la 20 iunie 2022 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 28 iunie 2022, Inspectoratul de Poliție Cahul a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de către Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov și s-a admis apelul declarat de către Ministerul Justiției și apelul declarat de către Inspectoratul de Poliție Cahul, s-a casat integral hotărârea din 03 iunie 2022 a Judecătorei Cahul, sediul Central și s-a pronunțat o hotărârea nouă, prin care acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că, potrivit art. 13 alin. (1), (2) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)-g) și în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

Deci, sensul normelor de drept citate rezultă indubitabil că persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional – Vladimir Caprița, are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul prin sancționarea ilicită cu amendă contravențională, însă din contul bugetului instituției care are personalitate juridică și poate fi subiect a raportului obligațional de răspundere pentru prejudiciul cauzat, în condițiile enunțate supra.

În acest context, instanța de apel a reținut că potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Inspectoratul General al Poliției reprezintă unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, Inspectoratul de Poliție Cahul, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi desinestătător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Respectiv, instanța de apel a atestat că subiect responsabil de repararea prejudiciului cauzat lui Vladimir Caprița, în prezentul caz este Inspectoratul General al Poliției, or, intentarea procesului contravențional în privința reclamantului și sancționarea acestuia, a fost de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, structura din cadrul Inspectoratului General al Poliției.

Reclamantul prin cererea depusă a solicitat încasarea de la bugetul de stat a sumei de 2 000 de lei cu titlu de prejudiciu material, și a sumei de 30 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile angajatului Inspectoratului de Poliție Cahul, Marin Dinu.

Aici, instanța de apel a constatat că acțiunea a fost îndreptată nu către pârâții corespunzători.

Prin urmare, instanța de apel, a conchis că, Vladimir Caprița incorect și-a îndreptat acțiunea față de Inspectoratul de Poliție Cahul și Ministerul Justiției al Republicii Moldova care, prin efectul legii, nu pot fi subiecți desinestătător în raportul obligațional de răspundere civilă.

La 16 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța de fond și instanța de apel nu au verificat și nu au constatat toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei pentru emiterea unei hotărâri legale.

Prin notificarea din 24 ianuarie 2023 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 141).

Prin referința din 13 februarie 2023, Inspectoratul de Poliție Cahul a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Cahul a expediat în adresa recurentului Vladimir Caprița și reprezentantului său, avocatul Vitali Covaliov, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei contestate la 07 decembrie 2022 (f.d. 122), de către recurent fiind recepționată la data de 14 decembrie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat (f.d. 125), iar de către avocat fiind recepționată la data de 13 decembrie 2022 (f.d. 128).

Astfel, recursul declarat la 16 decembrie 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat

în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Vladimir Caprița, reprezentat de avocatul Vitali Covaliov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic